

skal klare de store problemer, hvis vi giver dem lov til det med den lovgivning, vi giver dem.

Der er nævnt mange gode ting på side 26 og 27. Men jeg kan heller ikke lade være med at sige her, at de sidste ting, vi nu skal lovgive om i næste uge, er der ligesom ikke helt kontrol med. Højre hånd vil gøre ét, men venstre hånd vil gøre noget andet, og det vil altså være noget negativt for i hvert fald en stor part af dem, som bor derude. De kan ikke bruge den kollektive trafik, og miljømæssigt ville det være forkert, at de skulle bruge den. Der må altså være en anden løsning.

Kan vi få et svar fra ministeren på, om ministeren vil være indstillet på at sige til regeringen, at det vist er forkerte afgifter, vi tager fat på her.

Hans Christian Schmidt (V):

Tak til ministeren for svarene. Jeg synes sådan set, at vi fik nogle gode ting med i selve debatten i dag. Det er jo ikke så overraskende, at der er nogle rundt omkring i landdistrikterne, der føler sig lidt ene, og som også synes, at der måske kunne være gjort mere for dem, for man skal jo huske, at da regeringen første gang for et år siden lagde sin landsplanredegørelse frem, havde den totalt glemt 20 pct. af Danmarks befolkning, nemlig alle dem, der boede i landdistrikterne. Jeg medgiver gerne, at vi så fik en ny landsplanredegørelse, hvor de blev puttet ind.

Men det er klart, at har man tilhørt en gruppe, som har været ude et stykke tid, så vil man jo alligevel begynde at forholde sig til, hvad der menes med det her. Og jeg har ikke anden udmelding om det i dag, end at jeg synes, det er fint, at de er kommet ind igen, men de var altså ude.

Når vi så ellers kigger på landdistrikterne, så synes jeg, at det er rigtigt, at det går godt ude i landdistrikterne, sådan som det er beskrevet i redegørelsen. Der er et par ting, som jeg godt lige vil spørge ministeren om, men ellers er jeg da enig i det.

Men vi skal jo huske, at det er landdistrikterne, der sørger for denne udvikling. Det er dem, der sørger for væksten. Det er dem, der har gejsten. Og det er dem, der foretager investeringen. Det er jo ikke, fordi vi kan sige, at der er sket meget fra centralt hold, som har pustet liv i landdistrikterne. Det synes jeg er væsentligt.

Og det er så dér, hvor jeg hører ministeren sige noget om sortsyn. Nu følte jeg mig ikke truffet i forhold til at have et sortsyn, men jeg vil

godt sige, at jeg har en bekymret mine på, når jeg taler om det lovforslag. Og jeg vil gerne, da jeg har tid til det nu, have lov til at citere Det Skæve Danmark. De siger i deres henvendelse:

»Af de 64.000 ejendomme, som skønnes at skulle forbedre rensningen på landsplan, ligger ca. 44.000 – svarende til ca. 69 pct. – hos vores medlemskommuner. Omsat til befolkningstal påhviler det ca. 15 pct. af Danmarks befolkning at gennemføre ca. 69 pct. af de påbud, som der forventelig vil komme krav om skal gives. Vores undersøgelse viser, at kommunerne vurderer, at det gennemsnitligt vil koste mellem 51.000 og 77.000 kr. at forbedre spildevandsrensning gennem kloakering eller anden form minus nedsvining.«

Der er med andre ord ikke spændt noget økonomisk sikkerhedsnet ud under borgerne. Og det, jeg har anklaget, og det, som jeg synes, er meget, meget ærgerligt, er, at det synspunkt ikke har kunnet vinde indpas i flertallets afgørelse om L 128. Jeg har lov til at sige, at der selv i deputationer jo er mødt borgmestre op på tværs af alle partiskel, og jeg vil da godt sige til ministeren, at ikke mindst socialdemokratiske borgmestre har sagt, at det her er helt ude af proportioner i forhold til det at bo ude i landdistrikterne.

Det hjælper jo ikke, at vi i dag siger, at det går godt, hvis det her så medfører, at det i de næste 5, 6, 7 år bliver en stor økonomisk klods om benet på dem, der bor derude, for så har vi problemet til den tid, og det er jo det, vi ikke skal have. Derfor har jeg talt om, at det ikke er en solidarisk løsning. Den er alene bestemt af, hvor man geografisk bor.

Og det tror jeg – og det er så den dystre mine, jeg havde på i forhold til landdistrikterne – virkelig kommer til at få betydning for landdistrikterne, desværre. Det er ikke Indenrigsministeriets område, men det er sandelig miljøministerens.

Så skal jeg bare slutte med at spørge indenrigsministeren om følgende: På side 50 er der vist en figur 4, som hedder de direkte transportomkostninger og beforderingsfradrag for udvalgte familietyper, og oven over står der, at figuren ikke viser forskellen i de gennemsnitlige transportudgifter mellem land- og bybefolkningen. Jeg vil bare spørge, om vi har de tal, for jeg kan godt se, at når man sammenligner familierne osv., så giver det nogle tal, men jeg kunne godt tænke mig at se, hvad den gennemsnitlige transportudgift er for land- og bybefolkning.